

— **Politično in gospodarsko društvo za Notranjsko** je dne 21. t. m. priredilo shod v Postojni, na katerem sta poročala drž. poslanec dr. Ferjančič in dež. poslanec Lenarčič v svojem delevanju v državnem oziroma v dež. zboru. Posl. dr. Ferjančič je govoril tudi o spravi mej narodnima strankama na Kranjskem in rekel, da ni dovolj, če se doseže samo porazumljenje mej poslanci v dež. zboru, ampak je treba, da se doseže tudi mej pristaši. Tudi nam se zdi, da je to treba, kajti le če se doseže porazumljenje tudi zunaj dež. zbora, če sprava ne bo omejena samo na poslance, potem je upati, da se uresniči, kar želimo vsi in kar je v korist naroda res potrebno, da se doseže prava in trajna zveza.

— **Slavnostna otvoritev mestne elektrarne ljubljanske** se vrši dne 1. januarja 1898 ob 11. dopoludne v centrali v Slomškovih ulicah. — Popoludne ob dveh isti dan je tem povodom slavnostni obed v veliki dvorani „Narodnega doma“.

— **Osuševanja ljubljanskega barja.** „Slovenec“ javlja, da je vlada že pričela reševati zadevo glede osušenja ljubljanskega barja in da je poljedelsko ministerstvo uradne odloke glede vodopravnih razprav že odposlalo deželni vladi v Ljubljani.

— **Slovenski napisi v Ljubljani.** Prihodnjo pomlad dobi Ljubljana za vse ulice, ceste in trge kakor tudi hiše nove table s slovensko-nemškimi napisi.

— **Novo gimnazijsko poslopje v Ljubljani.** C. kr. naučno ministersvo potrdilo je natančni načrt za poslopje nove višje gimnazije v Ljubljani, za katro bodo skupni stroški znašali 202.000 goldinarjev, od te svote znašajo stroški za notranjo opravo 20.000 goldinarjev. Z zidanjem poslopja, ki bode stalo poleg „Narodnega doma“, pričeli bodo prihodnjo pomlad, dovršeno pa bode l. 1899. Poslopje bode imelo nezanim in dvoje nadstropij in bode imelo na pročelni strani 15 oken.

— **Dopolnilna deželnozborska volitev.** Pri dopolnilni deželnozborski volitvi iz kurije veleposestva dne 28. dec. je bil izvoljen g. Friderik baron Rechbach.

— **Umrl** je na sveti dan zvečer v Kranju upokojeni žrpnik Tomaš Šlibar. Rojen dne 18. dec. 1822 l. v Kovorju, posvečen 1849 služboval je kot duhovni pomočnik v Knežaku, na Blokah, v Šmartnem pod Šmarno Goro, v Št. Jurju pri Kranju in slednjič kot župnik v Dupleh do 1893 l.; bolehen je preživel zadnja leta v Kranju, kjer ga je poklical Gospod k sebi po mučni bolezni, večkrat previdenega s sv. sakramenti.

— **Sodne razmere v Gorici.** „Soča“ piše: Sodni avskulant v Gorici g. Henrik Lašič je premeščen v Buzet. Sedaj imamo pri okrožnem sodišču goriškem le jednega avskulanta, katrri zna slovenski, odnosno hrvatski. Pri okrajnem sodišču pa je tudi le jeden avskulant, kateri zna slovenski — sodnikov pa niti jeden ne zna dovolj slovenski. (In vender je to sodišče za Slovence!) Slovenske uloge ležijo mesece nerešene in ako jih rešijo, tedaj jih morajo rešiti sodniki pri okrožnem sodišču. Radovedni smo kako bode po novem letu, ko se bodo morale voditi razprave v onem jeziku, v katerem se slušijo stranke? —

— **Kaj vse se sme v Gorici?** — „Sentinella“ od sobote je zopet govorila o petju pri sv. Antonu. In kako?!

— Tem ljudem ni nič za dejstvo, da se je pelo slovenski pri zornicah, kar se spominjajo najstarejši ljudje, ampak hočejo, da „pravica naj se umakne sili“. „Sentinella“ se norčuje, da se je reč prepozna končala zakonitim potom, in modruje; Ako kdo dobi zaušnico, pa jo mirno vtakne v žep ter gre potem tožit, tak človek je „un vigliacco“. Žaljenje je treba takoj osvetiti (l' offesa deve essere sentita e vendicata prontamente). Kratek posnetek obširnejšega sestavka je tale: Čitatelji „Senti-

nelle“ se hujskajo, naj nastopajo s silo proti slovenskemu petju v cerkvi sv. Antona, češ: sili se bodo morali udati. Skratka: laško ljudstvo se hujska k samosilstvu in k nezakonitostim. Ali le pogledajte to slavno c. kr. državno pravdnštvo, kako se obnaša proti „Sentinelli“. Dočim dobiva v vsaki nočevi naši vestici že razna „hujskanja“ po §§ 300 — 305 itd., pušča lahonskim listom, da tako infamno ščuvajo proti Slovincem. (Gospod drž. pravdnik, zaplenite tudi te vrstice! §. 300 vam je pač na službo!) „Sentinellino“ hujskanje je imelo tudi nekaj vspeha! Nekaj laških babnic je uprizorilo v nedeljo cel škandal proti slovenskim pevkam! — Najbolj si je odlikovala žena nekega agenta Ferrinija. Ta agent služi največ okoli Slovencev!

— **Slovenščina ni deželni jezik v Gorici.** Neki dopisnik iz Gorice v dunajskem „Salon-Blatt“ je sodil nekam še dovolj stvarno o razmerah v Gorici. To je razsrdilo „Sentinello“. Kaj vse blebete v svoji lahonski nervoznosti, ne bomo omenjali; dovolj bodi, ako povemo, kaj pravi o Slovincih. Trdi namreč velemodro, da slovenščina tu ni „lingua del paese“, kakor ni n. pr. nemška v Milanu ali v Rimu, dasi živi ondi mnogo Nemcev. — Primerjati Slovence v Gorici z Nemci v Milanu, — to morejo le otročaji okoli „Sentinelle“. Da je tu velik razloček, o tem že še dokažemo z dejstvi v prihodnjih 10 letih! — Čitatelji „Sentinelle“ morajo sami več govoriti slovenski nego laški, ako hočejo živeti! Altro che „non è lingua del paese“!

— **Pri štajerskem deželnem namestništvu** zgodile so se nekatere premembe. Graški namestniški svetnik g. dr. Evgen Netoliczka imenovan je dvornim svetnikom pri štajerskem namestništvu. V kolikor nam je poslovanje tega gospoda znano iz dobe, ko je bil okrajni glavar v Celji, privoščimo mu povsem to važno povišanje.

— **Železnica iz Velenja v Dravograd** na Spodnjem Štajerskem se je pričela graditi dne 28. m. m. Dovoljenje za gradnjo omenjene proge ima D. Laap, rudniški podjetnik v Škalah pri Velenju.

— **Koroški deželni šolski svet** ugrel se je zadnji čas za ustanovo meščanske šole v Velikovecu ter je že priporočil ustanovo deželnemu odboru. Koroške že ima po našem mnenju dovolj meščanskih šol, a to za dečke kakor za deklice. Pred nego potreba take šole v Velikovecu, je menda dotične oblasti naklep, s tem nekak slovensk značaj tega ednega mesta na Koroškem oslabiti.

— **Skrivnostni umor.** Na poliškem vrhu pri Jaremini v mariborskem okraju stanoval je posestnik F. Frilnc sam e svojo ženo v svoji hiši, ne daleč od hiše pa prebiva njegov zet. Pred nekaj dnevi našli so ljudje Ferlinca in njegovo ženo grozno razmešarjena v njihovi hiši in dognalo se je, da sta morala biti vsaj tri dni prej umorjeni. Kdo je morilec in kaj je vzrok umoru še ni znano. Čudno je to, da zet Frilnčev ni nič vedel o storjenem zločinu, da si je navadno on krmil Frilnčevo živino in prihajal vsak dan v tasovo hišo.

— **Pazite na otroke!** V Trstu zgodila sta se vsled nepaznosti starišev dva žalostna slučaja. Dne 8 t. m. padel je iz prvega nadstropja neke hiše 4letni Humbert Vegile, a takoj drugi dan iz neke druge hiše 3letni Karol Zajc, sin nekega kovača. Prvi si je zlomil nogo ter se sploh nevarno pobil, drugi pa je dobil močna notranja poškodovanja. Oba sta v bolnici.

Tržne cene.

V Ljubljani dne 15. dec. 1897. Pšenica gld. 12.25 kr. rž gld. 9.40 kr., ječmen gld. 7.— kr., oves gld. 7.— kr. ajda gld. 9.— kr., proso gld. 7.— kr., turšica gld. 6.50 kr., leča gld. 13.— kr., grah gld. 14.— kr., fižol gld. 9.— kr. (Vse cene veljajo za 100 kgr.)